

El nou espai es presenta amb dubtes i amb l'etiqueta de ser un projecte car i no prioritari per a la ciutat.

Aquest cap de setmana s'inaugura el Guíxols Arena. D'entrada, per a la nostra formació, tot el que es refereixi a equipaments públics posats al servei de la ciutadania mereix, davant del dubte, una aprovació inicial. Som conscients que una de les qüestions que ha aixecat més polseguera ha estat el cost final de l'obra. Sense voler entrar en prejudicis, pensem que serà el temps el que l'acabarà qualificant com desmesurat o adequat. Si al final el recinte es converteix en un pàrquing estable per a uns 150 vehicles que acull esporàdicament, una o dues vegades l'any, un concert musical, els gairebé 450.000 euros que ha costat l'obra representaran un cost excessiu; ara bé, si com apunta la propaganda governamental el recinte és converteix en un espai públic polivalent obert a l'aire lliure amb moltes possibilitats d'ús (esportives, d'esbarjo, esdeveniments socials, culturals, etc...) l'inversió haurà estat un encert. Hi ha una dita, prou coneguda, que diu que les presses mai són bones conselleres, desconeixem si el govern de la ciutat se l'ha aplicat; en tot cas, i després d'un primer cop d'ull al recinte, la impressió que tenim és que en breu s'hauran d'ajustar alguns elements, més encara, si realment es vol potenciar el seu ús de manera habitual. Per exemple, no entenem com no hi ha una tanca perimetral que separa la zona esportiva de joc i esbarjo amb la circulació de vehicles rodats. És, simplement, una qüestió de seguretat per evitar que un nen o una nena surti corrent darrere d'una pilota sense cap obstacle que el freni, o per evitar que un vehicle despistat acabi circulant per la pista de joc en no trobar cap tanca que delimiti el perímetre. La pràctica esportiva lliure i d'esbarjo que es faci en el Guíxols Arena, com instal·lació municipal que és, ha de tenir garantida tota la seguretat adient per a les persones i, avui, això no es dona. Per altra banda l'espai de joc, avui representat per dues pistes del bàsquet, no addueix a aquesta polivalència de la que el govern presumeix. En aquest sentit, per exemple, hauria estat més polivalent pintar una pista central de futbol sala (40 x 20 m.) i de manera transversal quatre cistelles de bàsquet (dos a cada lateral) en la modalitat de 3 x 3 (14 x 8 m.) O també, una altra opció en favor d'aquesta suposada polivalència, hauria estat habilitar les dues pistes com estan ara, però una de bàsquet i una altra per a futbol sala o handbol (tot i que aquesta no hagués sortit amb les mesures reflamentaries). Tampoc s'han tingut en compte altres elements d'esbarjo a l'aire lliure com hauria estat, per exemple, la ubicació d'un parell de taules fixes per a la pràctica del tennis de taula. Hi ha una altra qüestió que ens presenta dubtes. En el cas que s'aprofiti, com seria menester, tot l'espai esportiu i d'oci que té el Guíxols Arena, avui representat en bona mesura per les dues pistes... no hauria estat més lògic col·locar les pistes a prop de la graderia i l'aparcament a l'altra banda? Just al revés de com està ara. Imaginem-nos per un moment que, per posar un exemple, s'organitza un campionat de streetball, una

exhibició de hip hop, o qualsevol altre esdeveniment... on s'asseurà el públic assistent?

En la grada actual que estarà separada de les pistes de joc per les bateries dels cotxes aparcats? No hauria estat més adient situar les pistes a prop de les graderia?

Finalment trobem a faltar algun element de jardineria, i també, que el punt de sortida dels vehicles estigui millor senyalitzat, entre altres coses, per evitar que algú es deixi els baixos del cotxe amb la vorera del recinte en el moment de la sortida.